

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116204055
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116204055.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Mgr. Andrejom Kekelym v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: I. H. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. XXX XX W. XXX, Š. C. U., II. Q. T., B.. XX.XX.XXXX, O. X. XXX XX W. XXX, Š. C. U., obaja zastúpení podľa ust. § 291 ods. 1 CSP Občianskym združením OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 27.087,89 eur takto

rozhodol:

Žalovaní I. a II. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 27.087,89 eur spolu s úrokom vo výške 6,69 % ročne zo sumy 24.163,08 eur od 22.12.2015 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 27.087,89 eur od 22.12.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi proti žalovaným I. a II. priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 05.02.2016 podanou na Okresnom súde Žilina dňa 17.02.2016 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal žalovaných I. a II. spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 27.087,89 eur spolu s úrokom 6,69 % ročne zo sumy 24.163,08 eur od 22.12.2015 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 27.087,89 eur od 22.12.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2914309601 bola so žalovanými I. a II. uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2012, v súlade s ktorou poskytol žalovaným I. a II. medziúver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 25.000,- eur. Žalovaní I. a II. sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 3,69 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 139,38 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 42,05 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní I. a II. zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 181,43 eur. Žalovaní I. a II. porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 12.11.2015 vyzval žalovaných I. a II. na doplatenie omeškaných splátok s upozornením, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, dňa 21.12.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu (21.12.2015) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola celková výška dlžnej sumy 27.087,89 eur, pričom táto pozostávala z istiny v sume 24.163,08 eur a z nezaplatených úrokov z úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej sume 2.924,81 eur (v podaní zo dňa 30.01.2018 žalobca sumu 2.924,81 eur rozčlenil na sumu úroku 2.689,81 eur a sumu poplatkov vo výške 235,- eur). Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, preto v zmysle ust. čl. IX. bod 9.3. zmluvy o úvere úročí istinu dohodnutým

úrokom vo výške 6,69 % ročne a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne.

3. Žalovaní I. a II., ktorým bola žaloba s prílohami doručená riadne do vlastných rúk, sa aj napriek výzve súdu k žalobe a jej prílohám písomne v určenej lehote nevyjadrili.

4. Žalobca podaním zo dňa 30.01.2018 doplnil žalobu o skutkové tvrdenia, že čerpanie finančných prostriedkov medziúveru vo výške 25.000,- eur sa uskutočnilo: dňa 17.12.2012 v sume 10.218,77 eur, dňa 11.01.2013 v sume 9.481,23 eur, dňa 12.04.2013 v sume 5.000,- eur a dňa 17.12.2012 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 300,- eur zúčtovaného podľa čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2012. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaní I. a II. porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať - omeškanosť so splátkami za máj 2014 až november 2015. Listom zo dňa 12.11.2015 žalobca vyzval žalovaných I. a II. na úhradu sumy 1.088,58 eur. K úhrade tejto sumy žalovanými I. a II. nedošlo. Nakoľko omeškané úhrady neboli doplatené žalobca dňa 21.12.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom podľa čl. IX. bod 3 predmetnej zmluvy o úvere., v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšie ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou lehotou splatnosti. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zúčtoval nasparenú sumu na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXXXXXX vo výške 836,92 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 25.000,- eur, čo predstavuje po započítaní sumu 24.163,08 eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 27.087,89 eur tak predstavuje istinu vo výške 24.163,08 eur, nezaplatené úroky do zosplatnenia pohľadávky v sume 2.689,81 eur a nezaplatené poplatky za upomínanie (1.,2. upomienka, individuálne riešenie omeškaných splátok, zmena splátkového plánu s upomínaním) vo výške 235,- eur. V ďalšom žalobca uviedol, že požadovaním predčasného splatenia úveru predmetná zmluva o úvere nezaniká a teda v zmysle čl. I. a V. zmluvy o úveru úročí istinu 24.163,08 eur dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,69 % ročne. Zároveň si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5 % ročne v zmysle platných právnych predpisov v čase zosplatnenia, a to z istiny vo výške 24.163,08 eur, z nezaplatených úrokov do zosplatnenia pohľadávky vo výške 2.689,81 eur a z nezaplatených poplatkov za upomínanie vo výške 235,- eur. Napokon žalobca uviedol, že od podania žaloby neboli vykonané žiadne úhrady. Žalovaní I. a II. ho nekontaktovali za účelom riešenia žalovanej pohľadávky. Toto podanie bolo žalovaným I. a II. doručené spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 23.03.2018.

5. Súd vec prejednal na pojednávaniach dňa 23.03.2018 a dňa 04.05.2018, a to v neprítomnosti žalobcu, keďže žalobca, ktorý mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené, svoju neúčast' na pojednávaniach ospravedlnil podaniami zo dňa 22.03.2018 z dôvodu jeho kolízie s inými pojednávaniami v jeho veciach a zo dňa 02.05.2018 z dôvodu svojej pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že vyjadril výslovný súhlas s pojednávaním aj v jeho neprítomnosti. Dňa 04.05.2018 súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej II., keďže sa táto na pojednávanie neustanovila a svoju neprítomnosť neospravedlnila a nepožiadala o jeho odročenie.

6. Žalovaní I. a II. na pojednávaní dňa 23.03.2018 sa vyjadrili k žalobe tak, že sa v žiadnom prípade nestotožňujú s tvrdeniami žalobcu v podanej žalobe, žalobný návrh popierajú čo do výšky aj dôvodu. Žalobca nijako nepreukázal skutkové tvrdenie, že im ním tvrdený úver vôbec poskytol. Čo sa týka tabuľky (listina produkovaná ako dôkaz spolu so žalobou označená ako Výpis z účtu odstúpeného medziúveru, žalobcom v žalobe označená ako Špecifikácia), ktorá bola doložená žalobcom, takýto dôkaz je nepostačujúcim dôkazom na priznanie žalovaného nároku. Tento dôkaz popierajú čo do jeho pravosti. Žalobca vlastne nepreukázal, že došlo k reálnemu poskytnutiu úveru, ani toho, na aký účet, resp. kam poskytol tento úver. Rovnako žalovaní I. a II. namietali aj to, že by z ich strany došlo k akémukoľvek peňažnému plneniu týkajúcemu sa predmetného úverového prípadu. Žalovaní I. a II. tak požadovali, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal im proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Súd vzhľadom k tomu, že v danom spore nebolo možné v zmysle ust. § 296 CSP použiť vo vzťahu k žalovaným I. a II. (ako spotrebiteľom) ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania (§ 153 CSP) a vzhľadom k neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 23.03.2018, pojednávanie dňa 23.03.2018 odročil, pričom žalobcovi listom zo dňa 04.04.2018 (doručeným žalobcovi dňa 05.04.2018) oznámil obsah vyjadrenia žalovaných I. a II. k žalobe a námietok voči žalovanému nároku, ako ich žalovaní I. a II. produkovali na pojednávaní dňa 23.03.2018 (uvedené v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku) a umožnil pri zachovaní zásad podľa ust. čl. 6 a 9 CSP žalobcovi vyjadriť sa k týmto námietkam žalovaných I. a II. Žalobca sa však do dňa vyhlásenia tohto rozsudku na pojednávaní dňa 04.05.2018 písomne k námietkam žalovaných I. a II. vôbec nevyjadril a ani neprodukoval akékoľvek ďalšie dôkazy.

8. Žalovaný I. na pojednávaní dňa 04.05.2018 v ďalšom vzniesol námietku premlčania žalovaných nárokov s odôvodnením, že v danom prípade má za to, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2012 obsahovala množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré ju ako celkom robia neplatnou. Už pri jej uzavretí tak mal mať žalobca ako profesionálny dodávateľ vedomosť o tejto neplatnosti, a preto mu dňom nasledujúcim po uzavretí zmluvy začala plynúť subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia.

9. Súd tak predmetnú sporovú vec rozhodol rozsudkom verejne vyhláseným na pojednávaní dňa 04.05.2018 č. k. 8C/35/2016-89, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovaným I. a II. priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

10. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na skutkové zistenia (uvedené v odsekoch č. 11 až č. 13 odôvodnenia tohto rozsudku zo dňa 25.06.2019), ktoré vyvodil zo žalobcom produkovaných listinných dôkazov (zmluva o úvere zo dňa 07.12.2012, Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.11.2015 spolu s doručenkami listovej zásielky žalobcu adresovanej žalovaným a označenej „Bohunický/567504“, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 21.12.2015 spolu s doručenkami listovej zásielky žalobcu adresovanej žalovaným a označenej „Bohunický/567504/zospl. 21.12.2015“) a ktorých obsah a pravosť neboli zo strany žalovaných I. a II. spochybnené.

11. Medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a žalovanými I. a II. ako dlžníkmi na strane druhej vznikol záväzkovo-právny vzťah založený zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou dňa 07.12.2012. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytnúť dlžníkom medziúver č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 25.000,- eur na základe uzavretej zmluvy o stavebnom sporení. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej mal byť medziúver poskytnutý a súčasne dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej len „VP“) sa mal medziúver zúčtovať bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške cca 15.265,93 eur, pričom presnú výšku stavebného úveru ku dňu podpisu zmluvy nebolo možné stanoviť a mala sa rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Medziúver mal tak byť poskytnutý za nasledovných podmienok: druh úveru: stavebný/spotrebiteľský na dobu určitú, cieľová suma zmluvy o stavebnom sporení: 25.000,- eur, celková výška medziúveru: 25.000,- eur, celková čiastka medziúveru: 56.367,79 eur, tarifa zmluvy o stavebnom sporení: SC, výška mesačného vkladu na účet stavebného sporenia: 42,05 eur, výška úrokovej sadzby vkladov: 2 % ročne, počiatkový vklad na účet stavebného sporenia: 0 % cieľovej sumy, splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia: 15 deň. mesiaca, úroková sadzba z omeškania z omeškaných vkladov: 5 % ročne, počet mesačných vkladov do pridelenia cieľovej sumy: 198, úroková sadzba medziúveru 6,69 % ročne, RPMN medziúveru: 7,14 %, priemerná hodnota RPMN spotrebiteľských úverov v SR: 20,15 %, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru: 139,38 eur, splatnosť splátok úrokov z medziúveru: 15. deň mesiaca, počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy: 198, úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných splátok medziúveru: maximálne vo výške ustanovenej podľa právnych predpisov občianskeho práva, úroková sadzba úroku z omeškania po odstúpení od zmluvy: maximálne vo výške ustanovenej podľa právnych predpisov občianskeho práva, doba trvania medziúveru/stavebného úveru v rokoch: 25, konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru: do 15.12.2037. Ďalej bola medzi účastníkmi zmluvy dojednaná povinnosť dlžníkov platiť poplatky podľa Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby, ktorý bol súčasťou zmluvy. Ako účel medziúveru/stavebného úveru bolo v zmluve uvedené: modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo udržiavacie práce na nich. Ďalej sa dlžníci zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami (vrátane vkladu na účet stavebného sporenia) vo výške 181.43 eur na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX až do pridelenia cieľovej sumy. Zároveň bolo uvedené, že splátky úrokov z medziúveru nevedú k okamžitej amortizácii celkovej výšky úveru. Do pridelenia cieľovej sumy mali splátky predstavovať úrok z medziúveru a vklad na účet stavebného sporenia, ktoré sa mali uspokojiť so splátok v uvedenom poradí. Prvá splátka mala byť podľa zmluvy splatná do 15. dňa v mesiaci nasledujúcom po uzatvorení úverovej zmluvy. Ďalšie splátky mali byť splatné k prvému dňu mesiaca a mali byť považované za včas zaplatené, ak boli pripísané n účet stavebného sporenia najneskôr do 15. dňa každého mesiaca. Podľa čl. IX. bod 9.1. zmluvy bolo dojednané, že v prípade omeškania so splátkou povinného mesačného vkladu na zmluvu o stavebnom sporení má veriteľ právo účtovať si 5 %-ný ročný úrok z omeškania zo zameškaných platieb. Podľa čl. IX. bod 9.2. zmluvy bolo dojednané, že v prípade omeškania so splátkou úveru, resp. úrokov z medziúveru má veriteľ právo účtovať si zo zameškaných splátok úroky z omeškania maximálne vo výške ustanovenej podľa právnych predpisov občianskeho práva. Zároveň bolo v čl. IX. bod 9.3. dojednané,

že v prípade omeškania dlžníkov s viac ako dvomi splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšie ako tri mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

12. Listom zo dňa 12.11.2015 adresovaným obom dlžníkom - žalovaným I. a II. žalobca s poukazom na uzavretú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 07.12.2012 a skutočnosť, že v zmysle výziev neuhradili dlžné splátky vrátane splátky za mesiac november 2015 vo výške 1.088,58 eur, upozornil dlžníkov, že dňa 20.11.2015 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, ak do tohto dňa dlžné splátky neuhradia. Obaja žalovaní si listovú zásielku s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti prevzali dňa 19.11.2015.

13. Listom zo dňa 21.12.2015 adresovaným obom dlžníkom - žalovaným I. a II. žalobca s poukazom na uzavretú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 07.12.2012 a skutočnosť, že dlžníci napriek písomnému upozorneniu a výzve k pravidelnému splácaniu úveru neplnili svoju povinnosť riadne a včas splácať úver a dostali sa do omeškania s platením vkladov na účet stavebného sporenia a úrokov z medziúveru po dlhšiu dobu ako tri mesiace, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.12.2015. Dlžnú sumu ku dňu 21.12.2015 vyčíslil vo výške 27.087,89 eur. Žalovaný II. si listovú zásielku s vyhlásením mimoriadnej splatnosti prevzal dňa 28.12.2015 a žalovaný si túto listovú zásielku v odbernej lehote, ktorá skončila dňa 19.01.2016 neprevzal.

14. Súd ďalej považoval za medzi stranami sporu sporné skutkové tvrdenie žalobcu, že dlžníkom - žalovaným I. a II. bol na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu dňa 07.12.2012 poskytnutý medziúver v dojednanej výške 25.000,- eur. Rovnako súd považoval medzi stranami sporu za sporné skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaní poskytovali žalobcovi po istý čas plnenia splátok podľa zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu dňa 07.12.2012. Žalovaní tieto skutkové tvrdenia žalobcu výslovne popreli na pojednávaní dňa 23.03.2018.

15. Pokiaľ žalobca produkoval ako listinný dôkaz listinu označenú ako „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ (žalobca tento dôkaz v podanej žalobe označil ako „Špecifikácia“), súd s poukazom na to, že išlo o dôkaz súkromnou listinou, ktorého pravosť a pravdivosť informácie v tejto súkromnej listine, ako aj skutkové tvrdenia žalobcu o poskytnutí peňažných prostriedkov v sume 25.000,- eur im na základe predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu dňa 07.12.2012, žalovaní I. a II. na pojednávaní dňa 23.03.2018 formálne popreli a za súčasnej konštatácie, že žalobca v ďalšom neprodukoval žiadny dôkaz, ktorým by inak preukázal skutočné poskytnutie peňažnej sumy 25.000,- eur žalovaným I. a II. na základe uvedenej zmluvy o úvere, uzavrel, že žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno (ust. čl. 8 CSP) a nepreukázal, že by žalovaným I. a II. poskytol dojednané plnenie zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu dňa 07.12.2012, teda na žiadosť žalovaných I. a II. po splnení podmienok (podľa ust. čl. IV. zmluvy) poskytnúť žalovaným I. a II. peňažné prostriedky v sume 25.000,- eur. Na tomto závere podľa názoru súdu nemenilo nič ani skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaní I. a II. plnili splátky dojednané v predmetnej zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, keďže žalovaní I. a II. popreli aj toto skutkové tvrdenie žalobcu a súčasne, ako už bolo vyššie uvedené, popreli aj formálne dôkaz produkovaný žalobcom označený ako „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“, ktorým malo byť preukázané, že žalovaní I. a II. poskytli žalobcovi plnenie celkovo v sume 3.092,21 eur (z toho na plnenie úrokov medziúveru sumu 2.255,29 eur a na plnenie vkladov na účet stavebného sporenia sumu 836,92 eur).

16. Pokiaľ ide o právne posúdenie prípadu, súd rozsudok zo dňa 04.05.2018 odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca na jednej strane ako veriteľ uzavrel so žalovanými ako solidárne zaviazanými dlžníkmi [§ 293 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „ObZ“)] zmluvu o úvere v zmysle ust. § 497 ObZ. Súd ďalej poukázal na znenie ďalej cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere bola v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi tzv. absolútnym obchodom a teda bez ohľadu na účastníkov zmluvy sa všetky ich záväzkové vzťahy vyplývajúce z tejto zmluvy riadia treťou časťou ObZ, ktorá upravuje obchodné záväzkové vzťahy. Pokiaľ sa týka zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení tento zákon neustanovuje samostatný zmluvný typ zmluvy o stavebnom úvere, ktorá je tak zmluvou o úvere podľa už uvedeného ust. § 497 ObZ. Zákon č. 310/1992 Zb. (§ 7 ods. 3 a 4) stanovuje len ďalšie náležitosti, ktoré musí mať zmluva o stavebnom úvere a stanovuje ďalšie podmienky, za ktorých môže stavebná sporiteľňa poskytnúť stavebný úver. Súd mal za to, že všetky tieto náležitosti v zmysle cit. ust. § 7 zákona č. 310/1992 Zb. zmluva uzavretá medzi účastníkmi mala. Zároveň s ohľadom na charakter zmluvných strán [žalobca ako stavebná sporiteľňa zjavne pri uzatváraní zmluvy konajúca v rámci predmetu svojho podnikania - § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a žalovaní I. a II. ako fyzické osoby zjavne pri uzatváraní zmluvy nekonajúce v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti - § 52 ods. 4 OZ] súd konštatoval, že v danom prípade išlo aj o zmluvu spotrebiteľskú podľa ďalej cit. ust. § 52 ods. 1 OZ. Žalobca ako veriteľ sa tak zaviazal na požiadanie žalovaných ako solidárnych dlžníkov podľa

ďalej cit. ust. § 293 ObZ (uvedené vyplýva z povahy dohodnutého plnenia, keďže jednak úver mal byť poskytnutý v celej výške obom bez uvedenia ich podielov na dlhu a taktiež aj z dohodnutého spôsobu splácania úveru v splátkach bez toho, aby bolo určené, ktorý dlžník má plniť splátky v akej výške) poskytnúť im peňažné prostriedky vo výške 25.000,- eur. Žalovaní I. a II. sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru vo výške 6,69 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 139,38 eur a do pridelenia cieľovej sumy sa zaviazali vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné vklady vo výške 42,05 eur a súčasne platiť poplatky podľa Sadzobníka, na ktorý zmluva odkazovala ako na svoju súčasť.

17. Súd tak ďalej konštatoval, že z uzavretej zmluvy o úvere tak vyplýva vzájomná podmienenosť plnení zmluvných strán, t. j. vzniku povinnosti žalovaných I. a II. ako dlžníkov, t. j. povinnosti splácať splátky úroku medziúveru a poskytovať vklady na účet stavebného sporenia celkovo v sume 181,43 eur, muselo predchádzať plnenie povinnosti zo strany žalobcu ako veriteľa, t. j. povinnosti poskytnúť na požiadanie dlžníkov (žalovaných I. a II.) pri splnení podmienok poskytnutia úveru peňažné prostriedky do sumy 25.000,- eur. Je tak zrejmé, že žalobca ako veriteľ nebol oprávnený požadovať splnenie záväzku žalovaných I. a II. z predmetnej zmluvy o úvere skôr, ako sám splnil svoj záväzok z tejto zmluvy.

18. Súd teda s odkazom na to, že žalobca nepreukázal, že by žalovaným I. a II. poskytol na základe predmetnej zmluvy o úvere zo dňa 07.12.2012 akékoľvek peňažné prostriedky, teda nepreukázal, že z jeho strany ako veriteľa došlo k plneniu, ďalej uzavrel, že žalobca nebol ani oprávnený domáhať sa voči žalovaným I. a II. plnenia ich záväzkov, ktoré boli predmetom žaloby. Predmetom žaloby bolo jednak vrátenie peňažných prostriedkov poskytnutých žalobcom žalovaným I. a II. vo forme stavebného medziúveru v sume 24.163,08 eur. Ak teda žalobca nepreukázal poskytnutie akýchkoľvek peňažných prostriedkov žalovaným I. a II. na základe predmetnej zmluvy o úvere zo dňa 07.12.2012, logicky nemôže požadovať ich vrátenie. Rovnako žalobca ani nemôže požadovať od žalovaných zaplataenie úroku v dojednanej výške 6,69 % ročne v kapitalizovanej sume 2.689,91 eur a ďalej za obdobie od 22.12.2015 do zaplataenia zo sumy 24.163,08 eur, keďže úrok je dlžník podľa cit. ust. § 502 ods. 1 ObZ povinný platiť až od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zároveň vzhľadom k tomu, že žalovaným I. a II., v prípade neposkytnutia peňažných prostriedkov žalobcom žalovaným I. a II. na základe predmetnej zmluvy o úvere, nevznikla povinnosť zaplataiť dojednané splátky, nemohol žalobcovi vzniknúť ani nárok na zaplataenie poplatkov za upomínanie dlžných splátok po lehote splatnosti podľa žalobcom predloženého Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby platného od 01.01.2014 v celkovej žalovanej sume 235,-eur, keďže žalovaní I. a II. sa s plnením splátok (peňažnej povinnosti, ktorá im nevznikla) nemohli dostať ani do omeškania. Keďže žalobca nepreukázal vznik žalovanej pohľadávky v celkovej sume 27.087,89 eur, nemohol súd ani dospieť k záveru o vzniku príslušenstva tejto pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ), v tomto prípade práva na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy 27.087,89 eur od 22.12.2015 do zaplataenia.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutkové a právne závery tak súd žalobu v plnom rozsahu rozsudkom zo dňa 04.05.2018 zamietol a v ďalšom sa pre nadbytočnosť už nezaoberal žalovaným I. vzenenou námietkou premlčania žalovaných nárokov.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na plný procesný úspech žalovaných I. a II. v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že im proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

21. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal na to, že uzatvoril so žalovanými I. a II. zmluvu o úvere zo dňa 07.12.2012, pričom uvedenú skutočnosť mal súd za riadne preukázanú a nespornú. Uzavretie zmluvy o úvere žalovaní I. a II. v priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybnili. V nadväznosti na to je z jeho pozície ako bankovej inštitúcie, ktorej hlavným predmetom podnikania je poskytovanie úverov stavebným sporiteľom, neakceptovateľné, aby si v prípade uzatvorenia zmluvy o úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie medziúveru vo výške 25.000,- eur, nesplnil svoju primárnu povinnosť, vyplývajúcu mu zo zmluvy o úvere, poskytnúť finančné prostriedky vo výške 25.000,- eur žalovaným I. a II.. Zmluva o úvere bola riadne uzavretá, predchádzala jej žiadosť o úver zo strán žalovaných I. a II., ktorí o poskytnutie peňažných prostriedkov žiadali za stanoveným účelom. Žalovaní I. a II. svojou argumentáciou ad absurdum pripúšťajú možnosť, že finančné prostriedky od neho síce v zmysle žiadosti o ich poskytnutie potrebovali za stanoveným účelom, ich poskytnutie bolo z jeho strany riadne schválené a zmluva o úvere uzavretá, ale to, že si po uzavretí zmluvy o úvere podľa ich tvrdení nesplnil svoju základnú povinnosť a peňažné prostriedky v zmysle zmluvy o úvere im neposkytol, pre nich nepredstavovala žiadnu relevantnú skutočnosť, na základe ktorej by sa u neho dopytovali a informovali

vo veci poskytnutia finančných prostriedkov. Takúto argumentáciu je možné prirovnať k bežnej situácii pri objednaní akéhokoľvek tovaru, resp. služby, ktorú potrebuje objednávateľ za nejakým účelom. Tovar, resp. služba mu nebude dodaná, ale objednávateľ sa nebude nijakým spôsobom dopytovať alebo sťažovať na vzniknutú situáciu, teda, že mu požadovaný tovar, resp. služba nebola dodaná. Takúto argumentáciu nie je možné pripustiť, a to aj v nadväznosti na to, že by sa z jeho pozície bolo v takomto prípade absurdné domáhať svojho práva na vrátenie finančných prostriedkov práve od osôb, ktorým požadované finančné prostriedky neposkytol. Poskytnutie finančných prostriedkov žalovaným I. a II. bolo v zmysle výpisu z účtu odstúpeného medziúveru v spojení s výpisom z účtu stavebného sporenia a s vyjadrením zo dňa 30.01.2018, ktorým doplnil žalobu, riadne preukázané. Platná právna úprava nestanovuje žiadnu striktnú formu preukazovania, resp. evidovania skutočnosti, že peňažné prostriedky boli poukázané v tomto prípade žalovaným I. a II. Okrem toho poukázal žalobca aj na skutočnosť, že výpis z účtu medziúveru v spojení s výpisom z účtu stavebného sporenia, ktoré sú štandardne prílohou obdobných žalôb, ktorými sa v iných prípadoch domáha zaplatenia sumy z titulu poskytnutého úveru, je zo strany súdov úplne akceptovaná. Podľa jeho názoru nie je možné pripustiť, že by žalovaní I. a II. peňažné prostriedky nečerpali, a to aj z toho dôvodu, že žalovaní I. a II. si svoje povinnosti, týkajúce sa splácania úveru, v zmysle zmluvy o úvere plnili riadne a včas. Platobnú disciplínu žalovaných I. a II. preukázal aj výpisom z účtu odstúpeného úveru. Poukázal tiež na to, že vyjadrenie žalovaných I. a II. je účelové s ohľadom na skutočnosť, že títo boli zo strany súdu vyzvaní na vyjadrenie k podanej žalobe, avšak túto možnosť nevyužili, svoje vyjadrenie uviedli až na pojednávaní potom, ako ich zastupovanie v prejednávanej veci prevzalo Občianske združenie OPOS, pričom do momentu prevzatia zastupovania, žalovaní I. a II. zrejme nemali vedomosť o tom, že by im zo strany žalobcu nemal byť úver poskytnutý. V prípade, že by aj pripustil tvrdenie žalovaných I. a II., že im úver z jeho strany poskytnutý nebol, rovnako aj tvrdenie, že zo strany žalovaných I. a II. nedošlo k akémukoľvek peňažnému plneniu týkajúceho sa predmetného úverového prípadu, pokladá za nepochopiteľné, prečo sa voči jeho tvrdeniam žiadnym spôsobom nebránili. Preto ich tvrdenia sú účelové a nezakladajú sa na reálnom základe.

22. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní I. a II. tak, že popierajú tvrdenia žalobcu, že poskytnutie finančných prostriedkov im bolo v zmysle výpisu z účtu odstúpeného medziúveru spojené s výpismi z účtu stavebného sporenia riadne preukázané, a to z dôvodu, že dôkazná listina s názvom „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ je jedinou listinou, ktorú žalobca pripojil k podanej žalobe. Na prvý pohľad je zrejmé, že sa jedná o účelovo vytvorený dokument za účelom predmetného konania a na takýto dokument nemôže súd prihliadať ako na dôkaz relevantne preukazujúci poskytnutie úveru žalobcom, pretože údaje sú v ňom svojvoľne vpisované žalobcom, ktoré nemali možnosť ovplyvniť.

23. V replike žalobca uviedol, že žalovaní I. a II. nespochybnili platnosť zmluvy o úvere a ani sa na základe jeho upomínania nebránili predsúdneho vymáhaniu dlžnej sumy, čo ho utvrdzuje iba v účelovosti uvedených tvrdení žalovaných I. a II.

24. V duplike sa vyjadrili žalovaní I. a II. tak, že listiny sú súkromné a sú iba jednostranným právnym úkonom, do ktorých si môže žalobca zadať údaje, aké mu vyhovujú. Tvrdenie žalobcu, že nespochybnili platnosť zmluvy o úvere, považujú za irelevantné.

25. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o podanom odvolaní žalobcu rozhodol uznesením č. k. 11Co/255/2018-132 zo dňa 31.01.2019 tak, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 04.05.2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolanie žalobcu, ktorým namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je dôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, v nadväznosti na formálne popretie informácie v súkromnej listine označenej ako „výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ zo strany žalovaných I. a II. na pojednávaní dňa 23.03.2018, rovnako aj popretie skutkových tvrdení žalobcu o poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 25.000,- eur na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2012 a neprodukovanie žiadneho ďalšieho dôkazu zo strany žalobcu, že žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno. Ďalej odvolací súd konštatoval, že žalobca uzatvoril so žalovanými I. a II. zmluvu o úvere zo dňa 07.12.2012, pričom túto skutočnosť mal súd prvej inštancie za riadne preukázanú, a preto nespornú. Uzavretie samotnej zmluvy o úvere žalovaní I. a II. v priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybnili. Žalovaní I. a II. na pojednávaní dňa 23.03.2018 popreli poskytnutie finančných prostriedkov zo strany žalobcu. Ďalej podľa odvolacieho súdu popretie skutkových tvrdení protistrany v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP znamená, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, pričom ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania, alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Inak je popretie neúčinné. Procesná povinnosť popretia skutkových tvrdení protistrany zakotvená v ustanovení § 151 CSP je jednak prísna a jednak formálna. Avšak aj v tomto prípade je prípustný korektív zo strany

súdu v zmysle koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv - čl. 2, zákaz zneužitia práva - čl. 5). Pri interpretácii ust. § 151 CSP tak prichádza do úvahy, že súd môže postupovať podľa ust. § 150 ods. 2 CSP aj vo vzťahu k strane, ktorá popiera skutkové tvrdenia protistrany. Súd má oprávnenie vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, a to aj za tým účelom, aby korigoval nedostatočne substancované popretie skutkových tvrdení protistrany. Inými slovami ak strana poprela skutkové tvrdenia protistrany, avšak neuviedla vlastné tvrdenia substancovane (teda tvrdenia podstatné a rozhodujúce), súd ju môže na doplnenie predmetných tvrdení vyzvať. Zároveň platí, že bez predloženia iného skutkového tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach je popretie účinné iba vtedy, ak strana iné skutočnosti nevie uviesť preto, že ich nepozná. Má sa však za to, že každý pozná predmet svojho konania (to, čo urobil) a predmet svojho vnímania (to, čo videl alebo počul). Strana sporu má preto povinnosť predložiť iné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, ak sú tieto predmetom jej vlastného konania alebo vnímania; inak je popretie skutkového tvrdenia protistrany neúčinné. Takáto úprava má ten zmysel, aby nedochádzalo k popretiam skutkových tvrdení protistrany en bloc, teda čisto formálne, napr. vyhlásením, že nič z toho, čo tvrdí protistrana, nie je pravda, po druhé, aby strana, ktorá popiera, nemohla prezentovať svoj postoj tak, že si už na pravdivé udalosti sice nepamätá, ale že protistrana pravdu nemá. V danom prípade sa súd prvej inštancie nemal uspokojiť s takýmto spôsobom popretia skutkového tvrdenia produkovaným žalovanými I. a II., nakoľko ako vyplýva z uvedeného - účelom právnej úpravy z hľadiska ust. § 151 ods. 2 CSP je zamedziť situácii, keď strana, ktorá popiera (v tomto prípade žalovaní I. a II.), nemohla prezentovať svoj postoj tak, že si už na pravdivé udalosti nepamätá, prípadne, že nemajú k dispozícii výpisy z účtu. Okrem toho mal odvolací súd za to, že neakceptovanie predloženého „Výpisu z účtu odstúpeného medziúveru“ zo strany súdu prvej inštancie bez toho, aby došlo ku kvalifikovanému popretiu skutkových tvrdení žalovanými I. a II., nemohol súd prvej inštancie vydať rozhodnutie zodpovedajúce kvalifikovanému hodnoteniu dôkazov na základe výsledkov procesnej obrany a procesného útoku. Z uvedených dôvodov musel odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť v celom rozsahu, pretože rozhodnutie vydané v konaní je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, a preto nemôže byť považované za správne. Z uvedených dôvodov odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Súd (rozumej tým súd prvej inštancie) vec po rozhodnutí odvolacieho súdu opätovne prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 25.06.2019, a to v neprítomnosti samotných sporových strán a v prítomnosti zástupcu žalovaných I. a II. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 21.06.2019 z dôvodu vysokej pracovnej vyťaženia a požiadal o prejednanie veci a o rozhodnutie aj v jeho neprítomnosti. Žalovaní I. a II. prostredníctvom svojho zástupcu ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní, o odročenie pojednávania však nepožiadali.

28. Zástupca žalovaných I. a II. na pojednávaní zopakoval argumentáciu obrany žalovaných I. a II. v spore prednesenú už v štádiu konania pred rozhodnutím odvolacieho súdu. K dôkazom, ktoré žalobca následne produkoval po rozhodnutí odvolacieho súdu, sa zástupca žalovaných I. a II. vyjadril, že z týchto dokladov opätovne nevyplýva, že nejaké finančné prostriedky boli žalovaným I. a II. poskytnuté. Sú tu uvedené len skratky, opakovane nejaké čísla, dokonca nie je ani v jednom doklade napísaná suma alebo nevyplýva z týchto dokladov žiadny prevod finančných prostriedkov. Aj po výzve súdu sa žalobca dostatočne nevyjadril, nepreukázal, že finančné prostriedky žalovaným I. a II. produkoval. Napokon splnomocnený zástupca žalovaných I. a II. uviedol, že za účelové považuje tvrdenie žalobcu o poskytnutí finančných prostriedkov v sume 25.000,- eur, ak vo svojom odvolaní už uvádza, že poskytol len 24.163,08 eur, ale doposiaľ žiadnym dôkazom tieto svoje tvrdenia nepreukázal. Zástupca žalovaných tak naďalej žiadal žalobu, v dôsledku neunesenia dôkazného bremena žalobcom, v celom rozsahu zamietnuť.

29. Súd tak pri tomto svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení uvedených v odsekoch č. 11 až č. 13 odôvodnenia tohto rozsudku a ďalej z nasledovných skutkových zistení.

30. Z viacerých listinných dôkazov produkovaných žalobcom (listina označená ako „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ na č. I. 19 spisu, doklady č. 1681, č. 0234 a č. 0274 na č. I. 146 spisu, žiadosť o úver bez záložného práva zo dňa 09.11.2012 na č. I. 147 spisu, Súhlas Slovenskej sporiteľne, a. s. s predčasným splatením úveru alebo jeho časti mimoriadnou splátkou zo dňa 11.12.2012 na č. I. 148 spisu a Potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a. s. o vyčíslení zostatku úveru do budúcnosti zo dňa 11.12.2012 na č. I. 148 rub spisu) a hodnotiac tieto v ich vzájomnej súvislosti, ako aj s poukazom na to, že žalovaní I. a II. neúčinne (v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v uznesení č. k. 11Co/255/2018-132 zo dňa 31.01.2019) popreli skutkové tvrdenia žalobcu, mal súd za preukázané, že žalobca poukázal dňa 17.12.2012 na bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (tento bol uvedený v Súhlase Slovenskej sporiteľne, a. s. s predčasným splatením úveru alebo jeho časti mimoriadnou splátkou zo dňa 11.12.2012 ako účet Slovenskej sporiteľne, a. s. na úhradu

peňažného záväzku žalovaného I. vyplývajúceho žalovanému I. zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a žalovaným I. ako dlžníkom, v tejto listine podpísanej žalovaným I. bola uvedená dlžná suma ku dňu 19.12.2012 vo výške 10.218,77 eur, čo korešponduje s Potvrdením Slovenskej sporiteľne, a. s. o vyčíslení zostatku úveru do budúcnosti zo dňa 11.12.2012 podpísaným žalovaným I.) sumu 10.218,77 eur (toto korešponduje s ust. čl. IV bod 4.2. zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012, v zmysle ktorého mali byť prostriedky z poskytnutého medziúveru prednostne použité na splatenie úveru č. XXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni, a. s., pričom zostatok finančných prostriedkov mal byť vyplatený na účet žalovaného I. uvedený v žiadosti o úver), ďalej že žalobca poukázal na bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX (uvedený ako bankový účet žalovaného I. na žiadosti žalovaných I. a II. o úver bez záložného práva zo dňa 09.12.2012) dňa 11.01.2013 sumu 9.481,23 eur a dňa 12.04.2013 sumu 5.000,- eur. Zároveň z predložených dokladov č. XXXX, Č.. XXXX H. Č.. XXXX vyplýva, že tieto peňažné prostriedky boli poukazované žalobcom na uvedené bankové účty titulom plnenia peňažných záväzkov žalobcu práve zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012 (na týchto prevodných príkazoch bolo uvedené č. účtu medziúveru XXXXXXXXXX uvedené v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012). Súčasne, vychádzajúc z listiny označenej ako „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“, možno jednoznačne usúdiť, že dňa 17.12.2012 malo dôjsť k čerpaniu medziúveru podľa zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012, a to započítaním pohľadávky žalovaných I. a II. na vyplatenie peňažných prostriedkov z úveru na pohľadávku žalobcu na zaplatenie poplatku za spracovanie úveru vo výške 300,- eur stanovenej v Sadzobníku poplatkov žalobcu pre fyzické osoby platnom od 01.07.2012 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 52 spisu) vo výške 1,2 % z cieľovej sumy, v danom prípade 1,2 % zo sumy 25.000,- eur, t. j. 300 eur (uvedené právo žalobcu vyplýva z ust. čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012). V ďalšom mal súd, vychádzajúc zo žalobcom produkovaného listinného dôkazu označeného ako „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ a za preukázané, že žalovaní I. a II. na svoje záväzky z predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012, ako aj s poukazom na to, že žalovaní I. a II. neúčinne (v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v uznesení č. k. 11Co/255/2018-132 zo dňa 31.01.2019) popreli skutkové tvrdenia žalobcu, že žalovaní na svoje peňažné záväzky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 07.12.2012 poskytli žalobcovi celkovo peňažné plnenia v sume 3.092,21 eur, a to úhradami v sume 139,38 eur v dňoch: 17.01.2013, 15.02.2013, 15.03.2013, 15.04.2013, 15.05.2013, 17.06.2013, 15.07.2013, 15.08.2013, 16.09.2013, 16.10.2013, 15.11.2013, 16.12.2013, 16.01.2014, 17.02.2014, 17.03.2014 a 15.05.2014 a úhradou v sume 25,21 eur dňa 28.05.2014, ako aj vkladmi na účet stavebného sporenia v celkovej sume 836,92 eur (uvedené vo Výpise z účtu odstúpeného medziúveru ako suma „čiasťočné vyrovnanie medziúveru“ zo dňa 21.12.2015). Zároveň z tohto Výpis z účtu odstúpeného medziúveru vyplýva, že ku dňu 21.12.2015 (deň vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetného úveru) bol nevyrovnaný zostatok v sume 27.087,89 eur (z toho suma 24.163,08 eur ako nesplatená istina úveru, suma 2.689,81 eur ako nesplatené úroky a suma 235,- eur ako nesplatené poplatky do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti).

31. Súd tak v ďalšom vec právne posúdil v zmysle ďalej uvedených ustanovení právnych predpisov, pričom na podklade týchto dospel k ďalej uvedeným záverom.

32. Podľa ust. § 7 ods. 3 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení zákona č. 658/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, [3c) § 3a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení zákona č. 500/2001 Z. z., § 3 ods. 4 písm. a) prvý a druhý bod zákona č. 118/1996 Z. z. o ochrane vkladov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2001 Z. z.] b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

33. Podľa ust. § 7 ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení zákona č. 165/2003 Z. z. účinnom od 01.07.2003, zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

34. Podľa ust. § 1 ods. 2 ObZ, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

35. Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho

častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

36. Podľa ust. § 293 ObZ, ak je na to isté plnenie spoločne zviazaných niekoľko osôb, pri pochybnostiach sa predpokladá, že sú zviazané spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže požadovať plnenie od ktorejkoľvek z nich, ale plnenie ponúknuté iným spoločným dlžníkom je povinný prijať.

37. Podľa ust. § 365 ObZ v znení do 31.01.2013, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

38. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 454/2008 Z. z. účinnom od 14.01.2009 do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

39. Podľa ust. § 387 ods. 1 ObZ, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

40. Podľa ust. § 391 ods. 1 ObZ, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

41. Podľa ust. § 394 ods. 2 ObZ, pri práve na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo.

42. Podľa ust. § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

43. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

44. Podľa ust. § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

45. Podľa ust. § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

46. Podľa ust. § 768k ods. 2 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

47. Podľa ust. § 768k ods. 3 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ustanovenia o čase plnenia peňažného záväzku dlžníka (§ 340a), osobitné ustanovenia pre čas plnenia peňažného záväzku dlžníka, ktorým je subjekt verejného práva (§ 340b), ustanovenia o omeškaní dlžníka (§ 365) a ustanovenia o nekalých zmluvných podmienkach a nekalej obchodnej praxi (§ 369d) účinné od 1. februára 2013 sa nevzťahujú na záväzkové vzťahy uzavreté pred 1. februárom 2013.

48. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

49. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

50. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

51. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

52. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

53. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

54. Podľa ust. § 565 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

55. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky [2] § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

56. Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

57. Súd v rámci právneho posúdenia v plnom rozsahu odkazuje na svoje závery v pôvodnom rozsudku zo dňa 04.05.2018 uvedené v odseku č. 16 odôvodnenia tohto rozsudku zo dňa 25.06.2019, na ktorých nemal dôvod nič meniť. Na zdôraznenie posúdenia záväzkovo-právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX súd považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti novely OZ vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. (t. j. pred dňom 01.04.2015, kedy nadobudlo účinnosť novelizované znenie ust. § 52 ods. 2 OZ) sa tak ako na absolútny obchod [§ 261 ods. 3 písm. d) ObZ] na záväzkovo-právne vzťahy medzi účastníkmi predmetnej zmluvy o úvere aplikuje tretia časť ObZ. (na podporu tohto záveru súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Obo 56/2007 zo dňa 04.06.2008, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil názor: „Keďže uplatnená pohľadávka vyplýva zo zmluvy o úvere, súd prvého stupňa rovnako správne aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže v prípade tohto zmluvného typu ide o absolútny obchod, takže nie je relevantné, že žalovaná nie je podnikateľkou.“)

58. Ako už bolo uvedené v odseku č. 30 odôvodnenia tohto rozsudku, súd ďalej vychádzal zo skutkového zistenia, že žalobca si svoju povinnosť z predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX splnil a poskytol žalovaným I. a II. peňažné prostriedky v sume 25.000,- eur (v sume 24.700,- eur na bankové účty uvedené žalovanými I. a II. a v sume 300,- eur vzápätí zúčtovanej oproti poplatku za spracovanie úveru).

59. Ako vyplynulo z listinného dôkazu produkovaného žalobcom - „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“ a súčasne s poukazom na to, že žalovaní I. a II. nepreukázali (a ani len netvrdili), že by vykonali na svoje peňažné záväzky z predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX ďalšie úhrady mimo uvedených v listine „Výpis z účtu odstúpeného medziúveru“, súd dospel k záveru, že žalovaní si svoje peňažné záväzky z predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX neplnili riadne a včas, pričom sa s plnením svojich peňažných záväzkov nesporne nachádzali ku dňu 16.11.2015 v omeškaní v celkovej sume 1.088,58 eur (vrátane splátky za mesiac november 2015). V tomto omeškaní sa žalovaní nesporne nachádzali aj ku dňu vyhlásenia mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru, t. j. ku dňu 21.12.2015. Žalobca si tak v súlade s cit. ust. § 53 ods. 9 OZ uplatnil právo podľa cit. ust. § 565 OZ v spojení s cit. ust. § 1 ods. 2 ObZ dojednané v ust. čl. IX. bod 9.3. zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a požiadal žalovaných I. a II. listom zo dňa 21.12.2015 o zaplatenie celej svojej pohľadávky pre omeškanie žalovaných I. a II., keďže ich súčasne upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (listom zo dňa 12.11.2015 doručeným obom žalovaným I. a II. dňa 19.11.2015). Súd vychádzal z nespornosti skutkového tvrdenia žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP; žalovaní I. a II. toto skutkové tvrdenie vôbec nenamietali), že ku dňu 21.12.2015 bola celková výška „zosplatennej“ pohľadávky žalobcu v sume 27.087,89 eur (z toho na istine úveru suma 24.163,08 eur, na splatných úrokoch suma 2.689,81 eur a na splatných poplatkoch suma 235,- eur). Žalovaní I. a II. sa tak dňom 22.12.2015 (deň nasledujúci po „zosplatení“ úverovej pohľadávky) dostali do omeškania (§ 365 ObZ) a žalobcovi tak vzniklo voči žalovaným I. a II. ako solidárnym dlžníkom právo podľa cit. ust. § 369 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 768k ods. 2 a 3 ObZ na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške zmluvne dojednanej (čl. IX. bod 9.3. zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX), t. j. podľa predpisov občianskeho práva, t. j. podľa cit. ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s cit. ust. § 3 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. z celého zostatku

dlhu (t. j. istiny vrátane úroku a poplatkov, vid' ust. čl. IX. bod 9.3. zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX) Žalobca si toto právo uplatnil zjavne v nižšej výške 5 % ročne. Súčasne mal žalobca ďalej (teda aj po „zosplatnení“ úverovej pohľadávky, t. j. po dni 21.12.2015) právo požadovať od žalovaných I. a II. zaplataenie dojednaného úroku vo výške 6,69 % ročne z poskytnutých peňažných prostriedkov až do momentu ich vrátenia (vyplýva to z cit. ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 ObZ). Súd tak dospel k záveru, že ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku mal žalobca voči žalovaným I. a II. ako solidárnym dlžníkom (§ 293 ObZ) právo na zaplataenie celkovo sumy 27.087,89 eur spolu s úrokom vo výške 6,69 % ročne zo sumy 24.163,08 eur (suma doposiaľ nevrátenej istiny úveru) od 22.12.2015 do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 27.087,89 eur od 22.12.2015 do zaplataenia.

60. Pokiaľ žalovaný I. namietal premlčanie žalovaného práva argumentujúc tým, že predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX je absolútne neplatným právnym úkonom pre väčší počet neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve (§ 53 ods. 1 OZ), a preto sa právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného žalovanými I. a II. plnením z neplatnej zmluvy premlčalo v subjektívnej premlčacej dobe, súd považoval túto jeho námietku za nedôvodnú. V prvom rade súd nepovažoval predmetnú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX za absolútne neplatný právny úkon, a to ani v prípade, že by táto obsahovala väčší počet neprijateľných zmluvných podmienok (tieto navyše žalovaní I. a II. nijako nešpecifikovali). V kontexte tohto súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-453/10 Pereničová, Perenič proti S.O.S. financ, spol. s r. o. zo dňa 15.03.2012, podľa ktorého výrokovej časti: „Článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) sa má vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní otázky, či zmluva uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, môže bez uvedených podmienok naďalej existovať, sa súd, ktorý o veci rozhoduje, nemôže opierať len o prípadnú výhodnosť vyhlásenia neplatnosti dotknutej zmluvy ako celku pre jednu zo zmluvných strán, v tomto prípade spotrebiteľa. Uvedená smernica však nebráni tomu, aby členský štát v súlade s právom Únie stanovil, že zmluva uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, je neplatná ako celok, pokiaľ sa ukazuje, že to zaisť lepšiu ochranu spotrebiteľa.“. Možno tak konštatovať, že ust. čl. 6 ods. 1 Smernice je potrebné vykladať tak, že členský štát Únie je v súlade s právom Únie (medzi iným aj ust. čl. 8 Smernice) oprávnený prijať vnútroštátnu normu, ktorá umožňuje vyhlásiť za neplatnú ako celok zmluvu uzavretú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, pokiaľ sa ukazuje, že to zaisť lepšiu ochranu spotrebiteľa (odsek 35 cit. rozhodnutia Súdneho dvora EÚ), avšak nie tak, že by takto mohol urobiť aj vnútroštátny súd bez takejto vnútroštátnej právnej úpravy, keďže takýto postup súdu by bol potom v rozpore s ust. čl. 6 ods. 1 Smernice. Platná právna úprava v SR však takúto možnosť pre súd neustanovuje. Súčasne je potrebné poukázať na to, že predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX mala všetky náležitosti požadované zákonom, ako to už bolo uvedené v odseku č. odôvodnenia tohto rozsudku a zároveň zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, nemožno vyhlásiť za neprijateľné zmluvné podmienky, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne (§ 53 ods. 1 veta druhá OZ), čo v danom prípade boli. Možno tak uzavrieť, že predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX by mohla aj v prípade existencie neprijateľných zmluvných podmienok existovať aj naďalej. Mimo tohto súd ani nevzhladol zmluvné podmienky, na podklade ktorých si žalobca uplatnil žalované nároky za neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 ods. 1 OZ). Odhliadnuc od uvedeného, aj v prípade, že by súd vychádzal z neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX (čo však nevychádzal), k premlčaniu hypotetického práva žalobcu na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy by nedošlo. Ako už bolo uvedené v odseku č. 57 odôvodnenia tohto rozsudku, v danom prípade mal záväzkovo-právny vzťah založený medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi predmetnou zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX povahu absolútneho obchodu, t. j. celý tento zmluvný vzťah je tak z hľadiska jeho úpravy (aj napriek jeho spotrebiteľskému charakteru) podriadený tretej časti ObZ. Z tohto dôvodu je tak potrebné aj prípadné premlčanie práva veriteľa na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy o úvere právne posúdiť v zmysle ust. § 387 a nasl. ObZ a nie v zmysle ust. § 100 a nasl. OZ. Právna úprava premlčania v ObZ má totiž ucelenú, resp. komplexnú povahu, a preto ustanovenia OZ o premlčaní sa na obchodné vzťahy nebudú aplikovať. Všetky ustanovenia ObZ o premlčaní (§ 387 až § 408) majú kogentnú povahu, sú teda záväzné a strany sa od nich nemôžu odchyliť, ani ich dohodou vylúčiť. V zmysle cit. ust. § 387 ObZ sa právo premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej ObZ. Pri práve na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo (§ 394 ods. 2 ObZ). Toto právo sa premlčí v štvorročnej premlčacej dobe podľa cit. ust. § 397 ObZ. K premlčaniu hypotetického práva žalobcu na vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX by nedošlo, keďže

žalobca poskytol žalovaným I. a II. plnenie dňa 17.12.2012, resp. dňa 11.01.2013, resp. dňa 12.04.2013, pričom do podania žaloby na súde dňa 17.02.2016 zjavne neprešla doba štyroch rokov. Rovnako zjavne nemohlo dôjsť ani k premlčaniu žalovaného zmluvného práva žalobcu, keďže toto ešte len vzniklo na podklade uzavretej zmluvy dňa 07.12.2012. Od tohto dňa ku dňu podania žaloby na súde dňa 17.02.2016 rovnako nedošlo k uplynutiu štvorročnej premlčacej doby.

61. Súd s poukazom na uvedené žalobe žalobcu ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaných I. a II. na plnenie tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

62. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

65. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd v zmysle cit. ust. § 262 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 396 ods. 3 a cit. ust. § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalovaným I. a II. nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, v plnom rozsahu 100 %. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).